

Ideo canfarum Auctor dicebat, prima causa rerum creatarum est esse vere, sed esse vere dicit substantiam,

Pater per argumentum a minori ad maius. D. Aug. 7. de Trinit. c. 4. Omnis res ad se subsistit: Tunc arguo sic. Si omnis res, vt, Angelus cælum, planta, & lapides, a se subsistit, quantum magis Deus rerum causa subsistet ad se, ergo ratio substantia est in Deo. Hac quoad primam probationem.

7. De Tri. c. 4.

Quoad quantitatem probatur quod sit in Deo. Duplex est quantitas, Alia continua, alia discreta.

Quantitas continua, alia virtutis,

Alia molis, alia

Finita: Alia infinita.

Infinitam. Hinc est, quod vocatur infinitus in vigore. Hinc dicimus, Magnus Dominus, & magna virtus eius. Hoc asserit Mag. in litera dicens. Deus est sine quantitate magnus: Sine qualitate bonus, sine indigentia creator, sine situ praesidens, sine habitu omnia continens, sine loco vbique totus, sine tempore sempiternus, sine sui mutatione, mutabilia faciens, nihilque patiens. Ecce in his verbis excludit omnes imperfectiones, limitationes, corporeitates, accidentia, & similia: Non tamen negat perfectiones.

Quantitas duplex.

Præter. Probo, quod sit quantitas discreta. Nam in Deo est Trinitas personarum: sed Trinitas, formaliter loquendo, est numerus discretus, ergo ratio numeri, ergo rationes prædicamentales sunt in Deo.

Præter. Quo ad relationem, probatur, In relatione sunt ista.

Accidens,

Limitatio,

Habitudo modo potentie, &

Habitudo simpliciter,

Productus, & producti.

substantia est in Deo eminentiori modo, quam sit in creaturis, ergo.

Quoad actionem, & passionem, probatur. In actione, & passione sunt duo consideranda.

Alterum quo ad imperfectionem,

Quo ad perfectionem.

termina a quo, & ad quem, in quibus arguitur motus, certum est, quod hoc modo non sunt in Deo. Nec ista habent rationem formalem. Nam ratio formalis dicit perfectionem, sed motus, qui est de contrario in contrarium, de resistentia in resistentiam, de vi maiori in maiorem, vbi est inæqualitas, & temporis mensura. expellit perfectionem.

Quo alius, &

Qui ab alio.

Præter. Doctor.

In diuinis est verissime produciens, & productum, vt pater, & filius, ergo actio, & passio.

Probo antecedens.

Nisi esset verissima produciens, & productum non esset productio illa prima simpliciter. Ratio in quolibet genere, & ordine, quod est primum, & per essentiam tale, illa productio, est prima ergo. Probo consequentiam.

Qua inferitur forma denominans de denominato, vti dicimus. Murus est albus, ergo albedo in muro, ergo si hic est filij productio, ergo actio, & passio produciens, & producti.

Præter. In diuinis est potentia actiua verissima, vt paternitas, ergo, & passiuæ alioquin esset frustra, sed potentia actiua, est agere, & producere, ergo actio, & passio.

Fundamentum proprium paternitatis, est potentia actiua.

Fundamentum filiationis est potentia passiuæ, sed inter in actiuum, & passiuum est relatio mutua. s. di. 6. c. 20.

Præter. In diuinis est dare, & recipere, communicare, & communicari, generare, & generari, & spirare, ergo actio, & passio dempta omni imperfectione. Cum actio, & passio omnia ista amplectatur.

Præter. inquit Doctor. Certum est, quod pater potest generare, & filius potest generari. Modo quæro.

Aut potest hoc potentia abiciente actum,

Aut potentia quæ est cum habitu,

Aut potentia, quæ est informata actu exercito.

Nec potentia illa quæ est tantum in habitu, quia filius per illam generationem non esset in effectu reali. Igitur erit per potentiam, quæ habet actum exercitum, sed actus exercitus, qui est generare, est formaliter actio, & passio, ergo dempta omni imperfectione, actio, & passio sunt in Deo.

Præter. si ponitur in diuinis relatio, a fortiori debet poni actio, & passio. Pater, quia minus nobile dicitur esse relatio, quia minoris, & minime, & nullius penentitatis, inter omnia prædicamenta, vt inquit Philo. 12. di. 1. c. 19.

Hæc, quæ sunt ex Nostro Doctore collegi, quibus satis probatur, Deum esse in genere, vel rationes formales, sex primorum prædicamentorum esse in Deo.

Modo adduco argumenta pugnancia contra opinionem, quibus probatur, quod nullo modo sint in Deo iste rationes.

O P P O S I T I O N E S C O N T R A

Ioannem Bachonitanum.

Prima. Repugnat Article Oxoniensi, in quo negatur, quod prima Causa sit in genere, ergo non est ponenda ista conclusio.

2. Et probatur, quod ratio substantia non conuenit Deo Certum est substantia, consideratur tribus modis.

Primo modo compositè,

Secundo modo, simpliciter,

Tertio modo communiter.

Compositè, vt homo ex materia, & forma, & hoc modo non conuenit Deo, quia Deus est summe simplex, & substantia composita caret simplicitate.

Simpli-

5. Diu. T. 17. c. 9. diu. 1. 2. c. 13.

In passione diu

Motus expellit perfectionem

Alius exercitus.

12. Di. 1. c. 19.